

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 У 004033 19 Увп
Бања Лука, 5.5.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхиње Ђурковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Смиљане Мрша чланова вијећа, уз учешће записничара Тамаре Кочић, у управном спору по тужби Р. С., заступане по законском заступнику Правобранилаштво Р. С. - Сједиште замјеника у В. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 21.04/951-2222/18 од 18.12.2018. године Управа ..., (у даљем тексту: тужена), у предмету излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 004033 19 У од 2.7.2019. године, у нејавној сједници одржаној дана 5.5.2021. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Побијаном пресудом је, у ставу 1. изреке одбијена тужба против оспореног акта, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Подручна једница В. - Комисија ... број ... од 25.9.2018. године којим је, у тачки 1. диспозитива утврђен садржај непокретности у привременом листу непокретности (ПЛН) број 488 к.о. В. 2, које се састоје од: а) земљишта означеног бројевима катастарских парцела 238, 901 и 902 и б) објеката на парцели 238, и то стамбеног објекта површине 88 m² и осталог објекта површине 7 m², па у тачки 2. диспозитива на тим непокретностима утврђено право својине у корист А. С. из В. са дијелом 1/1, те у тачки 3. диспозитива да на тим непокретностима нема ограничења права располагања, а у тачки 4. диспозитива да ће се у катастар непокретности к.о. В. ... извршити упис података о непокретностима и носиоцу права на непокретностима како је то наведено у тачкама 1. до 3. диспозитива тог рјешења, те у тачки 5. диспозитива да је ПЛН број 488 к.о. В. ... саставни дио тог рјешења. Ставом 2. изреке пресуде је одбијен захтјев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Одбијање тужбе образложено је разлозима да је оспорени акт правилан, јер је на утврђено чињенично стање примијењен одговарајући материјални пропис, без повреде правила поступка од утицаја на рјешење ствари, тако да је у поступку излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на тим непокретностима (у даљем тексту: поступак излагања) извршена дигитализација аналогног у дигитални катастарски план према којем су предметне парцеле добиле стварну укупну површину од 11504 m², тако да у односу на аналогни план према којем је површина 11484 m² разлика у износи 20 m², која се налази у границама дозвољеног одступања према формули датој у члану

47. став 2. Правилника о дигиталном геодетском плану („Службени гласник РС“ број 43/04), будући да је премјер извршен у Гаус - Кригеровој пројекцији сходно члану 73. став 1. Закона о Закону о премјеру и катастру Републике Српске („Службени гласник РС“ број 6/12 и 110/16, у даљем тексту: Закон о премјеру и катастру).

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац оспорава њену законитост, због повреде закона, другог прописа или општег акта и повреде прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. Истиче да у пресуди нису разматрани приговори из тужбе који се огледају у повреди члана 8. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП) који се односи на начело истине у погледу утврђивања потпуног и правилног чињеничног стања, јер је остало нејасно зашто се појављује огромна разлика у површини између парцеле старог и новог премјера, која износи 4.136 m², сходно чему је неправилно примијењена одредба члана 84. став 1. Закона о премјеру и катастру да се утврђивање права на непокретностима врши на основу стања уписаног права у земљишној књизи ако се установи да тај упис одговара стварном стању, односно правоснажних одлука надлежних органа и судова, закључених уговора и других исправа које су основ за упис права на непокретностима, као и података из катастараског операта који одговара стварном стању. Стога сматра нејасним на основу чега је суд закључио да је одступање у површини парцела старог и новог премјера у границама дозвољеног одступања према формули из члана 47. став 2. Правилника о дигиталном геодетском плану. Предлаже да се пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање, или да се пресуда преиначи тако да се тужба уважи и оспорени акт поништи, те тужена обавезе да му надокнади трошкове поступка у укупном износу од 1.200 КМ, по основу састава тужбе у износу од 600 КМ и састава предметног захтјева у истом износу.

Тужена у одговору на захтјев остаје код разлога оспореног акта.

Заинтересовано лице у овом управном спору, А. С. заступана по привременом заступнику О. П. адвокату из В., у одговору наводи да је захтјев у цијелости неоснован, те предлаже да се одбије.

Размотривши захтјев, одговор тужене и одговор заинтересованог лица, побијану пресуду, оспорени акт и цјелокупне списе предметне управне ствари, по одредбама члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Из стања списка произилази да је поступак излагања за непокретности евидентирани у ПЛН број 488 к.о. В. ..., одржан дана 30.7.2018. и 25.9.2018. године, при чему је идентификацијом утврђено да је у тај ПЛН уписана парцела означена као к.ч. број 238 (која одговара парцели 142/5 старог премјера уписаној у зк. уложак број 1646 СП В. као државно власништво, а у Ц листу право коришћења А. С.), те такође уписане и парцеле број 901 и 902 (које одговарају парцелама број 785/5 и 786 старог премјера уписане у зк.уложак број 140 к.о. Ц., право власништва заинтересованог лица са дијелом 1/1), при чему је на расправи од 30.7.2018. године констатовано да разлика у површинама парцела старог и новог премјера износи 4136 м², али је на расправи од 25.9.2018. године, на основу техничких података премјера извршеној у Гаус-Кригеровој пројекцији утврђено да аналогна површина парцела према идентификацији од 26.7.2017. године износи 11484 м² а дигитална површина износи 11504 м², тако да је површина према дигиталном плану већа за 20 м², што је у границама дозвољеног одступања према формули датој у члану 47. став 2. Правилника о дигиталном геодетском плану, према којој се парцела која је имала површину 500 м² након дигитализације може разликовати

за 16 m², а парцела од 1000 m² може разликовати за 22 m², а парцела од 2000 m² може разликовати за 31 m², те парцела од 5000m² може разликовати за 50 m². То рјешење је одбијањем жалбе тужиоца потврђено оспореним актом, који је оснажен побијаном пресудом, са разлозима који су већ изнесени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Побијана пресуда је правилна и законита.

Одредбом члана 73. Закона о премјеру и катастру је прописано да се у катастар непокретности уписују подаци о непокретностима према подацима катастарске евиденције, земљишних књига и других исправа којима се доказује право на непокретностима (уговори, судске одлуке, као и одлуке других надлежних органа) и на бази књига уложених уговора (став 1), а да се технички подаци о непокретностима уписују у катастар непокретности искључиво према подацима премјера извршеног у Гаус-Кригеровој пројекцији (став 2).

Како је у конкретном случају према подацима катастарске евиденције односно премјера извршеног у Гаус-Кригеровој пројекцији, након извршене дигитализације аналогног у дигитални катастарски план, утврђено да су предметне парцеле добиле стварну укупну површину од 11504 m², на бази правоуглих координата преломних тачака граничних линија на дигиталном плану, тако да разлика у површини у односу на аналогни план износи 20 m², која разлика представља незнатно одступање у складу са одредбом члана 47. став 2. Правилника о дигиталном геодетском плану, о чему су у оспореном акту и побијаној пресуди дати довољно јасни и аргументовани разлози, које прихвата и овај суд, правилност побијане пресуде којом је оснажен оспорени акт се не може довести у сумњу наводима предметног захтјева.

Стога се без основа указују наводи тужиоца да у конкретном случају није правилно примијењен закон, односно други пропис или општи акт, те да је учињена повреда прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари.

Из изнијетих разлога, како ни остали наводи из захтјева нису могли утицати на другачије одлучивање, по оцјени овог суда у побијаној пресуди није остварен ниједан од разлога из одредбе члана 35. став 2. ЗУС-а, па се захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 1. истог закона, одбија.

Одлука о трошковима поступка из става 2. изреке ове пресуде, заснива се на одредбама члана 49. и 49а. ЗУС-а, па како је одбијен захтјев тужиоца против побијане пресуде, не припадају му ни трошкови састава предметног захтјева, а ни састава тужбе у погледу којих је и одбијен побијаном пресудом.

Записничар
Тамара Кочић

Предсједник вијећа
Страхиња Ђурковић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић